

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 15/09/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 1288

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604553
E-mail : ded.ath@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του Ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206), εφεξής Κ.Φ.Δ..

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/Τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **21/06/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, με διεύθυνση κατά της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. επί της υπ' αριθμόν/20.02.2023 αίτησης καταβολής τόκων.

5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **21/06/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία υποβλήθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό

φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, στα πλαίσια παλαιότερου ελέγχου από τη Δ.Ο.Υ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ, είχαν επιβληθεί σε βάρος του προσφεύγοντος:

- για τις χρήσεις 2003, 2005, 2007, 2008 και 2009 (οικονομικά έτη 2004, 2006, 2008, 2009 και 2010 αντίστοιχα) διαφορά κύριου και συμπληρωματικού φόρου εισοδήματος, εκδοθεισών των υπ' αριθμ./14.06.2012,/14.06.2012,/14.06.2012,/14.06.2012 και/14.06.2012 Φύλλων Ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, ενώ
- για τις χρήσεις 2000, 2001, 2002, 2004 και 2006 (οικονομικά έτη 2001, 2002, 2003, 2005 και 2007 αντίστοιχα) πρόστιμα ύψους 600,00 € ανά χρήση λόγω ανακρίβειας των σχετικών δηλώσεων, εκδοθεισών των υπ' αριθμ./14.06.2012,/14.06.2012,/14.06.2012,/14.06.2012 και/14.06.2012 Πράξεων Επιβολής Προστίμου άρθ. 4, παρ. 1 του Ν. 2523/1997.

Κατά των ανωτέρω καταλογιστικών πράξεων της Δ.Ο.Υ. ΚΗΦΙΣΙΑΣ ο προσφεύγων είχε υποβάλει την με ημερομηνία κατάθεσης 07/01/2014/2014 και αριθμό εισαγωγής/2014 προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου (Τμήμα .. Μονομελές), επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμόν/24-05-2022 απόφαση, με την οποία έγινε δεκτή η ανωτέρω προσφυγή.

Το Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., στις 08/07/2022, προέβη σε εκκαθάριση της ανωτέρω απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών και σε επιστροφή του συνολικού ποσού των **193.929,47 €** (ποσό που αντιστοιχεί στο σύνολο του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου), μέσω πίστωσης σε τραπεζικό λογαριασμό που είχε υποδείξει ο προσφεύγων.

Δεδομένου ότι το εν λόγω ποσό επεστράφη στον προσφεύγοντα απόκως, αυτός υπέβαλε ενώπιον του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. την υπ' αριθμόν/20.02.2023 αίτηση για καταβολή τόκων, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ως άνω προβαλλόμενης πράξης (σιωπηρής απόρριψης), προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι τυγχάνει παράνομη η απόρριψη του αιτήματος έντοκης επιστροφής ποσού φόρου του οποίου έχει διαγνωστεί η αχρεώστητη καταβολή.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 63§1 του Κ.Φ.Δ., ορίζονται τα ακόλουθα:

«Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.[...]».

Επειδή με την ΣτΕ 686/2020 έγινε δεκτό μεταξύ άλλων ότι: «Σκέψη 9: ... Η υποχρέωση του Δημοσίου για καταβολή τόκων για χρέος του, το οποίο απορρέει από την υποχρέωσή του να επιστρέψει καταβληθέντες φόρους κλπ., είναι παρεπόμενη του ανωτέρω χρέους. Δεδομένου δε ότι το χρέος αυτό απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως είναι η φορολογική, η

αμφισβήτηση, ως προς την παρεπόμενη αυτή υποχρέωση, συνιστά **διοικητική διαφορά**. Συνεπώς, ο φορολογούμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων με αίτημα να του επιστραφούν οι ως άνω φόροι ή με αίτημα να του καταβληθούν τόκοι για την ανωτέρω απαίτησή του, είναι δε επιτρεπτή η σώρευση στην προσφυγή του των δύο αυτών αιτημάτων ...»

Επειδή κατόπιν των ανωτέρω, το χρέος που προκύπτει από την υποβολή του αιτήματος για καταβολή τόκων θεωρείται ότι δημιουργεί διοικητική διαφορά και η σιωπηρή απόρριψη αυτού από την φορολογική αρχή, προσβάλλεται με ενδικοφανή προσφυγή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ..

Επειδή παράλληλα, στην προκείμενη περίπτωση, ο προσφεύγων δεν είχε αιτηθεί την καταβολή τόκων στα πλαίσια της υποβληθείσας με ημερομηνία κατάθεσης 07/01/2014/2014 και αριθμό εισαγωγής/2014 προσφυγής, αλλά υπέβαλε σχετικό αίτημα για πρώτη φορά μέσω της υπ' αριθμόν/20.02.2023 αίτησης ενώπιον του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

Επειδή συνεπώς, η κρίνόμενη ενδικοφανής προσφυγή, με την οποία προσβάλλεται η σιωπηρή απόρριψη του ανωτέρω αιτήματος εκ μέρους του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., **υποβάλλεται παραδεκτώς** και δύναται να κριθεί από την Υπηρεσία μας.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ., ορίζονται τα εξής: «1) Αν οποιοδήποτε ποσό φόρου δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας καταβολής, ο φορολογούμενος υποχρεούται να καταβάλει τόκους επί του εν λόγω ποσού φόρου για τη χρονική περίοδο από την επόμενη μέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης ή τροποποιητικής δήλωσης καθώς και σε περίπτωση εκτιμώμενου, διορθωτικού ή προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, ως αφετηρία υπολογισμού των τόκων λαμβάνεται η λήξη ς προθεσμίας κατά την οποία θα έπρεπε να είχε αρχικά καταβληθεί, βάσει του νόμου, ο φόρος που προκύπτει από την εκπρόθεσμη ή τροποποιητική δήλωση ή από την πράξη προσδιορισμού. 2) Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3) Τόκοι επί των τόκων δεν υπολογίζονται και δεν οφείλονται. 4) Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

Επειδή κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 4 του άρθρου 53 εκδόθηκε η υπ' αριθμ. ΔΠΕΙΣ/31-12-2013 Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η οποία ισχύει για αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την 01/01/2014, όπου ορίζεται ότι:

«το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της παραγράφου 2 του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ. που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως».

Επειδή περαιτέρω, με την ΣτΕ 686/2020 κρίθηκε ότι «Σκέψη 9: ... η **διάγνωση με δικαστική απόφαση της αχρεώστητης καταβολής φόρου** και της υποχρέωσης του Δημοσίου να τον επιστρέψει στον φορολογούμενο αποτελεί μεν προϋπόθεση για την διάγνωση της υποχρέωσης του Δημοσίου να καταβάλει τόκους προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του φορολογούμενου, δεν είναι όμως αυτή η γενεσιουργός αιτία της τελευταίας αυτής

υποχρεώσεις. Η υποχρέωση αυτή έχει ως γενεσιουργό αιτία την αχρεώστητη καταβολή του φόρου και διατηρείται μέχρι του χρόνου που το σχετικό ποσό επιστρέφεται στον φορολογούμενο. Κατά την διάταξη δε του άρθρου 21 του Κώδικα νόμων περί δικών του Δημοσίου, η εν λόγω παρεπόμενη υποχρέωση υφίσταται από την άσκηση της προσφυγής για την ικανοποίηση της κύριας απαιτήσεως του φορολογούμενου, αποκλεισμένης της εφαρμογής των άρθρων 340-346 και 910-911 του Αστικού Κώδικα οι οποίες προβλέπουν και προγενέστερο χρόνο τοκοφορίας των χρηματικών απαιτήσεων»

και «Σκέψη 10: Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (ΔΕΕ), αν ένα κράτος μέλος εισέπραξε φόρους κατά παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, οι ιδιώτες έχουν δικαίωμα, απορρέον από το ίδιο το ενωσιακό δίκαιο, επιστροφής όχι μόνον του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου αλλά και των αμέσως σχετιζομένων με αυτόν τον φόρο ποσών που το εν λόγω κράτος εισέπραξε ή παρακράτησε, όπως οι σχετικοί τόκοι. Ελλείπει ενωσιακής νομοθεσίας, εναπόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να προβλέψει τις προϋποθέσεις καταβολής των εν λόγω τόκων, περιλαμβανομένων των ρυθμίσεων που αφορούν στο επιτόκιο και τον τρόπο υπολογισμού αυτών, οι οποίες πρέπει να συνάδουν προς τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας του ενωσιακού δικαίου, δηλαδή δεν πρέπει να είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που αφορούν παρόμοιες αιτήσεις που στηρίζονται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου ούτε να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που χορηγεί η ευρωπαϊκή έννομη τάξη, οι δε εθνικοί κανόνες σχετικώς, μεταξύ άλλων, προς τον υπολογισμό των τυχόν οφειλόμενων τόκων δεν πρέπει να καταλήγουν σε μη προσήκουσα αποζημίωση του υποκειμένου στον φόρο λόγω ζημίας του οφειλομένης σε αχρεώστητη καταβολή του φόρου (βλ. αποφάσεις ΔΕΕ της 18-4-2013, C-565/2011,, σκ. 21-26, της 19-7-2012, C-591/2010,, σκ.24-34 και την σε αυτές παρατιθέμενη νομολογία). Δεν πληροί την ως άνω επιταγή εθνικό σύστημα, το οποίο περιορίζει τους τόκους στους γεγεννημένους από την επομένη της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης επιστροφής του αχρεωστήτως εισπραχθέντος φόρου, διότι η ζημία του αχρεωστήτως καταβαλόντος χωρεί κατ'αρχήν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας της αχρεώστητης καταβολής του φόρου και της ημερομηνίας επιστροφής αυτού (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση, σκ. 27-28). Εν όψει δε τούτων, έχει ήδη κριθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 21 του Κώδικος νόμων περί δικών του Δημοσίου αντίκεινται στο ενωσιακό δίκαιο, κατά το μέρος που ορίζουν ως χρόνο ενάρξεως της τοκοφορίας εκείνον της ασκήσεως της προσφυγής με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου (ΣτΕ 2812/2018, 412/2018, 2083/2017, 4054-5/2014 κ.ά)».

Επειδή συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, όπου το αχρεώστητο της καταβολής του φόρου έχει κριθεί με την υπ' αριθμ./24-05-2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου (Τμήμα Μονομελές), προκύπτει ότι **καταρχήν** ο προσφεύγων θα ήταν δικαιούχος είσπραξης τόκων.

Επειδή σύμφωνα με την Έκθεση Απόψεων του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. επί της κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής προς την Υπηρεσία μας, από το συνολικό ποσό των **193.929,47 €** που επεστράφη στον προσφεύγοντα σε εκτέλεση της ανωτέρω δικαστικής απόφασης ως αχρεωστήτως καταβληθέν:

- επιμέρους ποσό 105.740,01 € είχε καταβληθεί από αυτόν εντός του έτους 2014 και
- το υπόλοιπο ποσό των 88.189,46 € είχε καταβληθεί εντός του έτους 2015.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 16 του Ν. 4270/2014 «Το οικονομικό έτος είναι η χρονική περίοδος που περιλαμβάνει τις διοικητικές πράξεις και τα γεγονότα, τα οποία σχετίζονται με την ταμειακή διαχείριση, τις απαιτήσεις, τις υποχρεώσεις και την κίνηση της περιουσίας όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης και αποτελεί την κύρια περίοδο που καλύπτουν οι

λογιστικές καταστάσεις και λοιπές χρηματοοικονομικές αναφορές τους. Το οικονομικό έτος όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ιδίου ημερολογιακού έτους».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 140, παρ. 1 του Ν. 4270/2014 «Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου, πλην εκείνων για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α' 170), παραγράφεται μετά την παρέλευση πενταετίας, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 141 του Ν. 4270/2014 «Η παραγραφή οποιασδήποτε απαίτησης κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη, με την επιφύλαξη κάθε άλλης ειδικής διάταξης του νόμου αυτού. [...]».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 143 του Ν. 4270/2014:

«Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο:

α. Με την υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών.

β. Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αίτησης για την πληρωμή της απαίτησης, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαίτησης αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι (6) μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αίτησης. Υποβολή δεύτερης αίτησης δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.

γ. Με την υποβολή αίτησης προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για την αναγνώριση της απαίτησης, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία θεώρησης ή έγκρισης του οικείου πρακτικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Αν δεν εκδοθεί πρακτικό, η παραγραφή αρχίζει μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αίτησης. Υποβολή δεύτερης αίτησης δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.

δ. Με την επίδοση επιταγής για εκτέλεση, όπου αυτή επιτρέπεται.

ε. Με την έκδοση τίτλου πληρωμής. Η ολική ή μερική συμψηφιστική εξόφληση δεν διακόπτει την παραγραφή.

στ. Με την αναγνώριση της απαίτησης από το Δημόσιο με πρακτικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έχει εγκριθεί από τον Υπουργό Οικονομικών. Αυτό ισχύει επί οποιασδήποτε απαίτησης κατά του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένης και της απαίτησης από αδικαιολόγητο πλουτισμό».

Επειδή με βάση τα ανωτέρω:

- όσον αφορά στο επιμέρους ποσό των 105.740,01 €, το οποίο είχε καταβληθεί από τον προσφεύγοντα εντός του έτους 2014, η περίοδος της παραγραφής του δικαιώματός του να αιτηθεί την καταβολή τόκων επί αυτού (παρεπόμενη απαίτηση), άρχισε στις 31/12/2014 και αντίστοιχα
- όσον αφορά στο επιμέρους ποσό των 88.189,46 €, το οποίο είχε καταβληθεί από τον προσφεύγοντα εντός του έτους 2015, η περίοδος της παραγραφής του δικαιώματός του να αιτηθεί την καταβολή τόκων επί αυτού (παρεπόμενη απαίτηση), άρχισε στις 31/12/2015.

Επειδή ο προσφεύγων δεν είχε αιτηθεί την καταβολή τόκων στα πλαίσια της υποβληθείσας με ημερομηνία κατάθεσης 07/01/2014/2014 και αριθμό εισαγωγής/2014 προσφυγής, ενώ και η υπ' αριθμόν/20.02.2023 αίτηση ενώπιον του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., η υποβολή της οποίας εντός της προβλεπόμενης πενταετούς περιόδου παραγραφής (έως και 31/12/2019 και

31/12/2020 αντίστοιχα) θα συνεπάγεται τη διακοπή αυτής, υποβλήθηκε μετά την δεύτερη ως άνω ημερομηνία.

Επειδή εν κατακλείδι, προκύπτει ότι το δικαίωμα του προσφεύγοντος να αιτηθεί την καταβολή τόκων επί του ποσού των 193.929,47 € έχει υποπέσει σε παραγραφή.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης **21/06/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ και την **επικύρωση** της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. επί της υπ' αριθμόν/20.02.2023 αίτησης καταβολής τόκων.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ακριβές Αντίγραφο

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.